

Johann Quistorp

Johannes Quistorpius, D. & Theol. Facultatis Senior p. t. Rector & Decanus. Suo ac Theologicae Facultatis nomine ad Inauguralem Disputationem die 7. Novembris A Viro Reverendo & Clarissimo Dn. M. Hermann Schuckmanno, S.S. Theologiae Professore habendam Omnes ac singulos Academiae Cives amice invitat

Rostochii: Kilius, 1644

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn73803990X>

Druck Freier Zugang

Præses: J. Ruistorpius

Vert.: H. Schuckmann Ruistorp, Johann/c

R. N. theol. 1644.

24.
des J^o JOHANNES QUI-
STORPIVS, D. & Theol.

Facultatis Senior p. t. RECTOR
& DECANUS.

Suo ac Theologicae Facultatis nomine
ad INAUGURALEM DISPUTATIONEM

die 7. Novembris

für
A VIRO REVERENDO & CLARISSIMO

DN. M. HERMANNO SCHUCK-
MANNO, S.S. Theologiae

Professore,
habendam

Omnes ac singulos Academiae Cives
amicè invitat.

OS(O)SS

ROSTOCHII,

Typis NICOLAI KILII, Academiae Typogr.

ANNO M, DC. XLIV.

IOHANNES QVISTOR-
PIUS, Theologiæ Doctor, Pro-
fessor, & Decanus.

ET numero pluri-
ma & pondere gra-
via sunt illa, quæ
DEI benignitas, ele-
mentia, ac misericor-
dia in genus huma-
num & contulit, &
confert beneficia.
Nihil habemus, quod non gratis à DEO ac-
ceperimus, quidquid sumus, quidquid pos-
sidemus, à misericorde & clemente DEO
est. Quod Angelos, quod mundum condi-
dit, DEI benignitas est. Si sibi condidisset,
potentia & sapientia ejus commendari po-
tuisset, quoniam autem illa nobis condidit,
quis ejus non cernit in homines benignita-
tem ac misericordiam? Cui voluntur

A 2

orbes

orbes cœlestes, cui sol de die, luna de nocte
lucet, nisi homini? Cujus usibus, imbribus
gravidæ nubes arva rigant, nisi hominibus?
cui spirant auræ, cui fluunt amnes, scatent
fontes, æstuant maria, stagnant lacus, cui
tellus fecunda tantum gignit animantium,
tantam vim protrudit frugum, tantum fun-
dit opum, nisi homini? Cuncta enim hæc
benignissimus rerum omnium conditor
homini subjecit, solum hominem sibi sub-
jectum esse voluit. Quin quod his subli-
mius est, ipsos angelos, cœlestes illos genios
debemus misericordiæ & benignitati Do-
mini. Nonne omnes sunt ministrato-
rii spiritus, in ministerium missi propter eos
qui hæreditatem capiunt salutis? Hinc
in veteri pariter ac Novo Testamento sæ-
pius legimus angelorum ministerio refo-
cillatos esurientes, liberatos captivos, de-
fensas regiones, depulsos hostes, læto nun-
cio recreatos bonos. Quid hac Domini
in nos benignitate excellentius: homin-
culis inservire angelos?

Quemadmodum bona hæc recensita,
& quæ taceo plurima alia, homines divinæ
accepta ferimus benignitati: Ita & quod
mala.

mala quæ in aliis cernimus, nos non pre-
munt, divinæ benignitatis est. Non es
natus claudus, cæcus, surdus, gibbo grava-
tus, aut aliqua alia corporis macula defor-
mis, non es hebetis ingenii, quemadmo-
dum nascuntur multi alii, divinæ miseri-
cordiæ est. Quicquid malorum accidit,
alii, tibi accidere potuisset, nisi divina aver-
tisset benignitas. Quum Physiognomus
quidam de Socrate affirmaret, esse eum ho-
minem qui luxu diffuat, immoderata libi-
dine scateat, avaritia fæteat, discipuli, qui-
bus perspecta erat summa præceptoris tem-
perantia, ridebant vatem, sed Socrates &
illos coercuit, & illum defendit, recte il-
le hæc de me dixit. eram omnia hæc, nisi
me Philosophia docuisset temperantiam.
Quod Socrates Philosophiæ tribuit,
hoc nos rectissimè divinæ in nos beni-
gnitati & clementiæ ascribimus. Quamvis
autem hæc quæ dixi, quæq; à divina mi-
sericordia & benignitate habemus, magna
sint, superat tamen hæc omnia, ille DEI
in nos amor, quod filium suum unigeni-
tum nobis dedit, & pro nobis mori vo-
luit: nec hoc solum, sed &, quod in hoc,
A 3 nos,

nos, qui gehennam & mortem æternam
promeriti eramus, sibi adoptat filios, &
omnium cælestium bonorum hæredes.
Quæ lingua, quis calamus hæc digne de-
prædicare, quæ mens incredibilem hanc
DEI in nos misericordiam concipere po-
test? De indicibili hoc, & omnem captum
humanum & angelicum longissime supe-
rante divino amore, Apostolus Johannes
agens, *Verbum*, inquit, *caro factum est*.
Quæso te cui fini? num ut DEI filius sibi
quid acquireret? minime: habuit is ab æ-
terno omnia. Sed factus est filius DEI ho-
mo, ut homo fieret filius DEI. Et hoc ma-
nifeste idem Johannes Evangelista. *Quot-*
quot, asserens, *receperunt eum, his dedit po-*
testatem filios DEI fieri.

De tanto hoc, & omnem captum exce-
denti DEI in nos, ex immensa ejus mise-
ricordiâ & benignitate profecto beneficio,
Reverendus & Clarissimus Vir DN. M.
HERMANNUS SCHUCK-
MANNUS, Sacro Sanctæ Theologiæ
Professor eximius, jussu Collegij nostri
Theologici theses consignavit. Super qui-
bus,

bus, pro summis in Theologia honoribus Doctoreis impetrandis, ipse cum illis, quibus in ejus eruditionem, quam nobis in privato examine abundè probavit, inquirere placet, sermones fociabit. A vobis Academiæ cives honoratissimi, nec à vobis tantum, sed & ab omnibus, quibus jus illud, filios D E I fieri, in codice Sacro offertur, amice contendimus, adeste, de summo hoc beneficio differentem audite, & linguis & animis Domino Candidato favete. Qui omnibus ac singulis hujus sibi exhibiti beneficii memorem animum pollicetur. Et quum nulli dubitemus, quin singuli, super hoc insigni à D E O ingenus humanum collato beneficio, dissertationes & Colloquia avidis auribus sint audituri, frequentiam nobis spondemus. Ad nugivendum, & clamoribus suis nobis imponentem (agyrtam) confluere videmus multitudinem longe maximam: Et super tanto salutis mysterio ex Schola Spiritus Sancti differenti non aures frequentes

quentes præberemus? Adeste, & quam
vobis animo sit Vestra salus facto doce-
te. P.P. Rostochij Sub Sigillo Facul-
tatis Theologicæ 3. Novemb.
Anno 1644.

bus, pro summis in Theologia hono-
 bus Doctoreis impetrandis, ipse cum
 quibus in ejus eruditionem, quam ne-
 in privato examine abundè probavit,
 quirere placet, sermones sociabit. A ve
 Academiae cives honoratissimi, nec à ve
 tantum, sed & ab omnibus, quibus ju-
 lud, filios DEI fieri, in codice Sacro or-
 tur, amice contendimus, adeste, de si-
 mo hoc beneficio differentem audite
 linguis & animis Domino Candidato
 vete. Qui omnibus ac singulis hujus
 exhibiti beneficii memorem animum
 licetur. Et quum nulli dubitemus, q
 singuli, super hoc insigni à DEO in-
 nus humanum collato beneficio, di-
 tationes & Colloquia avidis auribus f
 audituri, frequentiam nobis sponder
 Ad nugivendulum. & clamoribus suis
 bis imponentem (agyrta) confluere v
 mus multitudinem longe maximam:
 super tanto salutis mysterio ex Sch
 Spiritus Sancti differenti non aures
 que

